

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 september 2017

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Strafwetboek wat betreft
het zonder toestemming van de eigenaar in
gebruik nemen van een onroerend goed**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 1008/ (2014/2015):

- 001: Wetsvoorstel van mevrouw Van Cauter en de heren Lachaert en Van Quickenborne.
- 002: Toevoeging indiener.
- 003: Amendementen.
- 004: Advies van de Raad van State.
- 005 en 006: Amendementen.
- 007: Verslag van de eerste lezing.
- 008: Artikelen aangenomen in eerste lezing.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 septembre 2017

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code pénal en ce qui concerne
l'occupation d'un immeuble sans l'autorisation
du propriétaire**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 1008/ (2014/2015):

- 001: Proposition de loi de Mme Van Cauter et MM. Lachaert et Van Quickenborne.
- 002: Ajout auteur.
- 003: Amendements.
- 004: Avis du Conseil d'État.
- 005 et 006: Amendements.
- 007: Rapport de la première lecture.
- 008: Articles adoptés en première lecture.

Nr. 37 VAN DE HEER LACHAERT c.s.

Art. 7 (*nieuw*)

In het voorgestelde artikel 1344octies, het vijfde lid aanvullen met de volgende zin:

“Het vonnis vermeldt dat de partijen niet tot verzoening kwamen.”.

VERANTWOORDING

Aangezien het vijfde lid ertoe strekt om de vrederechter de opdracht te geven de partijen te verzoenen, wordt door deze toevoeging in het voorgestelde vijfde lid verduidelijkt dat wanneer een verzoening mislukt, het vonnis dit vermeldt. De voorgestelde tekst is naar analogie met artikel 734 van het Gerechtelijk Wetboek. Dat de procedure ten gronde slechts plaatsgrijpt wanneer de verzoening is mislukt, spreekt voor zich en dient dus niet in de tekst te staan.

Egbert LACHAERT (Open Vld)
Gautier CALOMNE (MR)
Veli YUKSEL (CD&V)
Philippe GOFFIN (MR)
Sophie DE WIT (N-VA)
Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)

N° 37 DE M. LACHAERT ET CONSORTS

Art. 7 (*nouveau*)

Dans l'article 1344octies proposé, compléter l'alinéa 5 par la phrase suivante:

“Le jugement mentionne que les parties ne pouvaient être conciliées.”.

JUSTIFICATION

Étant donné que l'alinéa 5 vise à charger le juge de paix de tenter de concilier les parties, cet ajout à l'alinéa 5 proposé précise que lorsqu'une conciliation échoue, le jugement doit le mentionner. Le texte proposé a été rédigé par analogie avec l'article 734 du Code judiciaire. Il est évident que la procédure n'est engagée sur le fond que si la conciliation échoue et il est donc inutile de le préciser dans le texte.

Nr. 38 VAN DE HEER CALOMNE c.s.

Art. 9 (*nieuw*)

In het voorgestelde artikel 1344*decies*, § 1, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ de woorden “aan een privéinstantie” vervangen door de woorden “aan een natuurlijke persoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon”;

2/ de woorden “aan een overheidsinstantie” vervangen door de woorden “aan een publiekrechtelijke rechtspersoon”.

VERANTWOORDING

Dit amendement wordt ingediend naar aanleiding van een opmerking van de Juridische Dienst. Met de woorden “overheidsinstantie” en “privéinstantie” kan geen voldoende duidelijk en rechtszeker onderscheid worden gemaakt om de termijn te bepalen waarbinnen de uithuiszetting niet kan worden uitgevoerd. Er wordt derhalve voorgesteld een beroep te doen op een onderscheid op basis van de rechtspersoonlijkheid van de houder van de titel of het recht, alsook op de aard van zijn activiteiten. Wanneer de titel of het recht toebehoort aan een publiekrechtelijke rechtspersoon, bedraagt de maximale termijn voor uithuiszetting zes maanden. Wanneer de titel of het recht toebehoort aan een natuurlijke persoon of aan een privaatrechtelijke rechtspersoon, bedraagt de maximale termijn voor uithuiszetting één maand.

N° 38 DE M. CALOMNE ET CONSORTS

Art. 9 (*nouveau*)

À l'article 1344*decies*, alinéa 1^{er}, proposé, apporter les modifications suivantes:

1/ remplacer les mots “à une autorité privée” par les mots “à une personne physique ou une personne morale de droit privé”;

2/ remplacer les mots “à une autorité publique” par les mots “à une personne morale de droit public”.

JUSTIFICATION

Cet amendement fait suite à une remarque des services juridiques. Les mots “autorité publique” et “autorité privée” ne permettent pas une distinction suffisamment claire et sûre sur le plan juridique pour déterminer le délai dans lequel l'expulsion ne peut être exécutée. Il est donc proposé de recourir à une distinction basée sur la personnalité juridique du détenteur du titre ou du droit ainsi que sur la nature de ses activités. Lorsque le titre ou le droit appartient à une personne morale de droit public, le délai maximal d'expulsion est de six mois. Lorsque le titre ou le droit appartient à une personne physique ou à une personne morale de droit privé, le délai maximal d'expulsion est d'un mois.

Gautier CALOMNE (MR)
Egbert LACHAERT (Open Vld)
Veli YUKSEL (CD&V)
Philippe GOFFIN (MR)
Sophie DE WIT (N-VA)
Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)

Nr. 39 VAN DE HEER CALOMNE c.s.

Art. 12 (*nieuw*)

In § 4, vierde lid, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ de woorden “aan een privéinstantie” **vervangen door de woorden** “aan een natuurlijke persoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon”;

2/ de woorden “aan een overheidsinstantie” **vervangen door de woorden** “aan een publiekrechtelijke rechtspersoon”.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording van amendement nr. 38.

N° 39 DE M. CALOMNE ET CONSORTS

Art. 12 (*nouveau*)

Au § 4, alinéa 4, apporter les modifications suivantes:

1/ remplacer les mots “à une autorité privée” **par les mots** “à une personne physique ou une personne morale de droit privé”;

2/ remplacer les mots “à une autorité publique” **par les mots** “à une personne morale de droit public”.

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 38.

Gautier CALOMNE (MR)
Egbert LACHAERT (Open Vld)
Veli YUKSEL (CD&V)
Philippe GOFFIN (MR)
Sophie DE WIT (N-VA)
Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)

Nr. 40 VAN MEVROUW LALIEUX

Art. 14 (nieuw)

Een artikel 14 invoegen, luidende:

“Art. 14. Deze wet geldt niet in geval van een bedrijfsbezetting door werknemers bij een sociaal conflict.”

VERANTWOORDING

Het stakingsrecht is een basisrecht en een bedrijfsbezetting is een praktijk die inherent is aan een staking en past in de normale uitoefening van dat recht. Ze is slechts ongeoorloofd wanneer ze gepaard gaat met strafbare feiten (fysiek geweld, verstoring van de openbare orde, andere handelwijzen die als misdrijf gelden). Het bezetten van een bedrijf is dus wettig wanneer het past in het kader van een belangenconflict tussen werknemers en werkgevers en erop gericht is het recht op onderhandelingen effectief te waarborgen.

Dat staat aldus verwoord in het Europese Sociaal Handvest en een op deze manier gevoerde staking is een vorm van sociale actie die aanvaard moet worden, tenzij ze gepaard gaat met materiële vernielingen of feiten waarvoor de daders strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld.

Een staking doet per definitie afbreuk aan het eigendomsrecht, zonder dat dit kan leiden tot specifieke strafrechtelijke sancties.

Door het vreedzaam bezetten van een gebouw door werknemers strafbaar te maken boet de staking aan doeltreffendheid in. Het wetsvoorstel doet in zijn huidige vorm dan ook rechtstreeks afbreuk aan het stakingsrecht, aan de vakbondsvrijheden en aan het recht op collectieve onderhandeling.

Het gerecht zou zich op die manier bovendien kunnen mengen in een sociaal conflict, terwijl het net inherent is aan het stakingsrecht dat een rechter zich niet mag uitspreken over de opportuniteit van een dergelijke beweging.

N° 40 DE MME LALIEUX

Art. 14 (nouveau)

Insérer un article 14, rédigé comme suit:

“Art. 14. La présente loi ne s’applique pas en cas d’occupation d’entreprise par des travailleurs lors d’un conflit social.”

JUSTIFICATION

Le droit de grève est un droit fondamental et l’occupation d’entreprise est une pratique inhérente à la grève qui fait partie de l’exercice normal de ce droit et ne présente un caractère illicite qu’à partir du moment où elle s’accompagne de faits punissables (violences physiques, perturbation de l’ordre public, autres comportements constitutifs de délit). L’occupation d’une entreprise est donc licite lorsqu’elle s’inscrit dans le cadre d’un conflit d’intérêts entre les travailleurs et les employeurs et a pour objectif d’assurer l’effectivité du droit à la négociation.

Ces termes sont ceux de la Charte sociale européenne et la grève ainsi menée est une forme d’action sociale qui doit être admise pour autant qu’elle ne s’accompagne pas de dégradations de matériel ou de faits engageant la responsabilité pénale de leurs auteurs.

Par nature, la grève porte atteinte au droit du propriétaire sans que cette atteinte ne puisse déboucher sur des sanctions pénales spécifiques.

Pénaliser l’occupation pacifique d’un immeuble par des travailleurs revient à priver le droit de grève de son efficacité. La proposition de loi, en l’état, porte dès lors directement atteinte au droit de grève, aux libertés syndicales et au droit à la négociation collective.

De plus, elle permettrait une immixtion du judiciaire dans un conflit social. Or, il est inhérent au droit de grève qu’un juge ne peut pas se prononcer sur l’opportunité d’un tel mouvement.

Karine LALIEUX (PS)